

Η Αλίκη στο κέντρο του Ηρακλείου

Tou Άρη Σφακιανάκη*

Κάθε φορά που προσγειώνομαι στο Ηράκλειο για να επισκεφτώ τους γονείς μου που παραμένουν ριζωμένοι εντός των τειχών, δεν παραλείπω - πες από μανία περιπηγτική - να τριγυρίσω στα στενοσόκακα του Μεγάλου Κάστρου και στις γειτονιές όπου έζησα τη χρυσή μου εφοβεία. Ψάχνω να βρω τι άλλαξε, τι παρέμεινε το ίδιο, ποια σπίτια ερείπωσαν και ποια έδωσαν τη θέση τους σε νέα, να ανέβω οπωδόποτε στον τάφο του Καζαντζάκη και να κοιτάξω ως πέρα την Κρήτη που αγαπώ. Και βέβαια να παρατηρήσω πώς προχωράνε οι εργασίες στο Πνευματικό Κέντρο, λες και είμαι ο χωρομέτρης του Κάφκα.

Τα τελευταία χρόνια, μόνο ευχάριστες εκπλήξεις συναντώ στις περιπλανήσεις μου. Ετούτη τη φορά, πριν λίγες μέρες ήταν, βρήκα την έκπληξή μου στο κέντρο της πόλης, στα Λιοντάρια συγκεκριμένα, και για να είμαι απολύτως ακριβής, δίπλα στην είσοδο της φρεσκοχισμένης Βικελαίας που στέκεται πια έτοιμη στη θέση της -παρά τους βανδαλισμούς- και περιμένει υπομονετικά να επιστρέψουν τα βιβλία.

Εκεί, στα παλιά Αχτάρικα, πίσω από κάτι γυάλινα πετάσματα που μοιάζουν καθρέφτες για ν' ακκίζονται οι κοπέλες, βρίσκεται κρυμμένο ένα διαμάντι. Είναι το Κέντρο Πληροφόρησης του Ηρακλείου, Info point κατά κόσμον, ένας χώρος όπου το Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας (άλλοι το λένε ΙΤΕ) έχει κάνει θαύματα.

Άνοιξα διστακτικά την πόρτα και βρέθηκα, όπως η Αλίκη, στην χώρα των θαυμάτων. Σε μια αίθουσα που κλιματίζεται ευχάριστα, βυθισμένη στο πυμίφως, σε περιμένουν ένα σωρό ταχυδακτυλουργίες του θαυματού κόσμου της νέας τεχνολογίας. Όλα είναι διαδραστικά, που σημαίνει ότι σε περιμένουν βουβά να αναλάβεις πρωτοβουλίες. Τι να πρωτοθυμηθώ από εκεί μέσα; Σ' ένα τρα-

πέζι βρίσκεται ένας χάρτης της Κρήτης που ζωντανεύει μόλις τοποθετήσεις πάνω του ένα τετράγωνο κάδρο. Πιο πέρα, μια οθόνη αφής σε καθοδηγεί σ' έναν λαβύρινθο από εικόνες σχετικά με την μεγαλόνησο. Στο βάθος, ο δίσκος της Φαιστού αποκαλύπτει τα πανάρχαια μυστικά του. Σ' έναν τοίχο προβάλλονται εικόνες από τοπία όπου ανάμεσά τους μπορείς να φωτογραφηθείς την ίδια στιγμή - και η φωτογραφία να αποσταλεί στο μέιλ σου. Σε μια άλλη οθόνη, γνέφεις από μακριά κι είναι σα να βγάζεις λαγούς από καπέλο.

Κι όσο οι γονείς θαυμάζουν κι ενημερώνονται, τα βλαστάρια τους μπορούν να παίζουν σε μια ξεχωριστή γωνιά με παζλ και κρυπτόλεξα τεχνολογίας αιχμής.

Ένιωσα περήφανος για την πόλη μου, για τους ανθρώπους που τα έφτιαξαν όλα αυτά, για την Ευρώπη που τα χρηματοδότησε. (Όπως διάβασα στην εντοχισμένη πλακέτα απέξω, το έργο στοίχισε 100.000 ευρώ. Η συμμετοχή της Ελλάδας ήταν 4.500 ευρώ).

**Υ.Γ. Δυο παρατηρήσεις
(επειδή τίποτα δεν είναι τέλειο σ' αυτή τη γη):**

1. Κάτι να γίνει με τα τζάμια της πρόσωφης. Δύσκολο ν' αντιληφθεί κάποιος τι κρύβεται από πίσω.
2. Αδιανότο αυτό το στολίδι του Ηρακλείου να λειτουργεί μόνο τις καθημερινές και να κλείνει στις 14.30 το μεσημέρι λες και είναι δημόσια Υπηρεσία. Πάντως όχι το καλοκαΐρι τέλος πάντων.

*** Ο Άρης Σφακιανάκης
είναι συγγραφέας**